

1. Den evige minne de rike, ljusa lokar
Och evige minne ditt blida dgonpar!

3. Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
Och fiskarn sakra gungar hem från sjön,
På den, som ewigt ewigt på dig tänker
Och ber för dig till Gud så mången bön!

5. Tänk någon gång, när nattens klara stjärna
En hälsning minkar ifrån fästet blå,
På den, hwars tanke flyr till dig så gern!
Nej, glöm mig du! — jag minns nog dig ändå.

Kölar 2 f. Warko.

13. Den evige minne de rike, ljusa lokar
Och evige minne ditt blida dgonpar!

12. Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
Och fiskarn sakra gungar hem från sjön,
På den, som ewigt ewigt på dig tänker
Och ber för dig till Gud så mången bön!

11. Tänk någon gång, när nattens klara stjärna
En hälsning minkar ifrån fästet blå,
På den, hwars tanke flyr till dig så gern!
Nej, glöm mig du! — jag minns nog dig ändå.

10. Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
Och fiskarn sakra gungar hem från sjön,
På den, som ewigt ewigt på dig tänker
Och ber för dig till Gud så mången bön!

9. Tänk någon gång, när nattens klara stjärna
En hälsning minkar ifrån fästet blå,
På den, hwars tanke flyr till dig så gern!
Nej, glöm mig du! — jag minns nog dig ändå.

8. Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
Och fiskarn sakra gungar hem från sjön,
På den, som ewigt ewigt på dig tänker
Och ber för dig till Gud så mången bön!

7. Tänk någon gång, när nattens klara stjärna
En hälsning minkar ifrån fästet blå,
På den, hwars tanke flyr till dig så gern!
Nej, glöm mig du! — jag minns nog dig ändå.

6. Tänk någon gång, när dagens sol sig sänker
Och fiskarn sakra gungar hem från sjön,
På den, som ewigt ewigt på dig tänker
Och ber för dig till Gud så mången bön!

GS 609

Ere wackra och nymodiga

W i s o r,

Alla med bejfrade melodier.

Den Första:

Adjö, farväl min ömma vän, etc.

Författad af en flicka, som blef bedragen
af en gosse.

Den Andra:

Inunder den fluggande linden, etc.

Den Tredje:

Taffleders stund.

Tänk någon gång på den, hwars
hjerter gömmer, etc.

N:o 26.

S A H E N,

J. J. Åkerbloms Boktryckeri 1849.

2. Långt borta, när du en blomman blidar,
På den blomman, som du en blomman blidar.

Den blomman, som du en blomman blidar,
På den blomman, som du en blomman blidar.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Den tredje:
G dur.

4. Jag såg en blomman vid en bäck,
Den blomman, som du en blomman blidar,
På den blomman, som du en blomman blidar,
På den blomman, som du en blomman blidar.

Den Andra:

G dur.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Inunder den flugande vinden
Jag satt uppå tusen så nöjd;
Den låtta, den susande vinden
Bar ännu så blygsamt fördröjd;
Och gäken han galde,
Och mjölnaren malde,
Och orrarna spelte,
Och molnen sig delte,
Och jag satt på tusen så nöjd.

2. Den gode, den fridsamme grannen
Han betar sin hjord bredvid min;
Och denne rättträdige mannen
Han anser min trefnad för sin.
Och aldrig vi twista
Om rangordningslista;
Vi hoppet ej mista,
Om något syns brista:
Min granne han anser min trefnad för sin.

3. Långt borta från den bullrande staden
Med hamnar, med gator och torg,

Den Första:

G dur.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Nöjd, farväl min ämma vän!
Haf tack för fordnar där,
För du mig gaf åt sorgen änn
Och affred från mig tar.

2. Du räckte mig din trogna hand
Och swor mig ewig tro,
Nu slitet är det ämma band,
Min smärta är fast stor.

3. Du lodde falska männens röst
Och jag förfjuten är,
Förutan hopp, förutan tröst,
Dock än har jag dig fäst.

4. Den enda glädje, som jag har,
Då sorgen trycker mig,
Är tanken på de fordnar där,
Samt bedja Gud för dig.

5. Ditt hjerta för mig brunnit har,
För mig är det nu kallt;
Nu har du kanske glada dar,
Då jag förlorat allt.